

РЕШЕНИЕ

№ 10878

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2194** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 327, ал. 2, изр. първо и чл. 328 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), във връзка с чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. В. М. - прокурор в Софийска районна прокуратура (СРП), с адрес: [населено място], [улица], подадена чрез адв. Г. П. Т., с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 3, срещу Заповед № РД-04-02-535/09.02.2024 г. на административен ръководител - районен прокурор на СРП, с която на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) на жалбоподателката е обърнато внимание за допуснато от нея нарушение по организацията на работата по досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, пр. пр. № 28335/2021 г. по описа на СРП.

С жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорваната заповед поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона - основания по чл. 146, т. 3 - 5 от АПК. Сочи се, че заповедта е неясна и необоснована, а проверката, въз основа на която е издадена, е непълна, като наказващият орган не е обсъдил становището на дисциплинарно наказаното лице, не е взето предвид цялостното му поведение и не е съобразено, че се касае за еднократен пропуск и ниска степен на укоримост. Моли за отмяна на заповедта на административен ръководител - районен прокурор на СРП.

В допълнение към жалбата адв. Т. излага допълнителни аргументи за нейната основателност. Твърди се, че по случая не е проведено пълно и обективно дисциплинарно производство. Проверката не е извършена съгласно Методически указания за работата на административните ръководители на прокуратури при упражняване на правомощията по Глава шестнадесета „Дисциплинарна отговорност“ от Закона за съдебната власт, утвърдени с Решение на ПК на ВСС по протокол № 30/21.11.2018 г. Сочи се нарушение на процедурата, изразяващо се в непредоставяне на възможност на Н. М. да представи писмени обяснения в 3-дневен срок, както и да направи писмени искания и възражения. По същество - акцентира се на обстоятелството, че се касае само за едно нарушение, което няма вредоносен резултат и не е повлияло на конкретното разследване или на правата на гражданите, а освен това М. няма други констатирани нарушения или наложени наказания. В тази връзка се сочи, че при издаване на заповедта не е преценена тежестта на процесното нарушение.

В открито съдебно заседание по делото жалбоподателката не се явява, представлява се от адв. Т., който поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендира разноски по делото по списък, включително адвокатско възнаграждение.

Ответникът - административен ръководител - районен прокурор на СРП, излага становище за неоснователност на жалбата в депозиран писмен отговор, с подробно развити аргументи. В съдебно заседание се представлява от служител с юридическо образование - Р. К., която оспорва жалбата. Излага доводи, че не са налице основания за незаконосъобразност на оспорваната заповед по чл. 146 от АПК, както и че са обосновани изложените в нея мотиви относно допуснато от жалбоподателката виновно отклонение при изпълнение на служебните ѝ задължения, представляващо по-конкретно отклонение при организацията на работата, което е довело до забавяне на досъдебно производство. Ответникът представя писмени бележки с подробно изложени доводи, въз основа на които моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява по делото от прокурор К., който излага становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по административна преписка № 5457/2023 г. по описа на СРП е образувано по повод постъпили материали с писмо № 10673/2023 г. по описа на отдел Об „Административен“, направление „Инспекторат“ при ВКП, ведно с копие от справка за извършена проверка, по сигнал, подаден от пълномощник на пострадал по досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, по което наблюдаващ прокурор е Н. М. - прокурор в СРП. В справката от извършената проверка се съдържат констатации относно допуснати нарушения по организация на работата от страна на прокурор Н. М. във връзка с посоченото досъдебно производство и е сезиран административният ръководител на СРП с оглед преценка за упражняване на правомощията му чл. 327 от Закона за съдебната власт.

Установено е, че досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, пр. пр. № 28335/2021 г. по описа на СРП, е образувано на 28.07.2021 г. с постановление на мл. прокурор при СРП Н. В. М. срещу неизвестен извършител за

това, че на неустановена дата през м. май 2021 г. в [населено място], от жилище, находящо се на адрес:[жк], [жилищен адрес] е отнел чужди движими вещи от владението на И. Т. Ж., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои - престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК.

От образуване на досъдебното производство до момента на проверката като наблюдаващ прокурор е работила единствено прокурор Н. В. М. от СРП. Разследването е възложено на разследващ полицай от 03 РУ - СДВР. В хода на производството са извършени редица действия по разследването и са давани указания от наблюдаващия прокурор за извършване на процесуално-следствени действия. Извършени са основно разпити на свидетели, които са описани в справката от ВКП, отдел Об „Административен“, направление „Инспекторат“.

Констатирано е още, че по досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на 03 РУ - СДВР, пр. пр. № 28335/2021 г. по описа на СРП, продължителността на разследването към момента на извършването на проверката е 2 години и 3 месеца, като прокурор Н. М. е изпълнявала функциите на наблюдаващ прокурор от неговото образуване до момента на проверката, във връзка с което е осъществявала надзор върху разследването. В хода на делото са извършени процесуално-следствени действия, както следва: установени, призовани и разпитани са пострадалия (включително и пред съдия), евентуалните извършители и свидетели, назначена и изготвена е СППЕ на пострадалия, изискани са справки и информация от ДНС 112 и от УМБАЛСМ - ИСУЛ, които са предоставени, назначена е СОЕ на инкриминираните вещи, назначена и изготвена е техническа експертиза, изискана е информация от пощенски клон по реда на чл. 159 НПК и същата е предоставена, проведени са две очни ставки, изискана е информация от БНБ относно разкрити банкови сметки и същата е предоставена, предоставени са декларации от чл. 62 от ЗКИ, изпратени са писма до банкови институции.

Независимо от извършваните действия по разследването (включително многократните разпити на едни и същи лица) са констатирани от административния ръководител на СРП периоди на бездействие от страна на разследващия орган, през част от които не е упражнен ефективен контрол от страна на наблюдаващия прокурор Н. В. М., както следва: от 23.11.2021 г. до 24.01.2022 г.; от 15.03.2022 г. до 19.05.2022 г.; от 19.07.2022 г. до 13.10.2022 г.; от 13.10.2022 г. до 23.01.2023 г.; от 02.06.2023 г. до м. 10.2023 г., в които периоди не са извършвани действия по разследването от страна на разследващия орган. С оглед на изложеното е направен извод, че действия по разследването не са провеждани за общо над четиринадесет месеца, което административният ръководител на СРП е приел за значителен период от време спрямо общата продължителност на разследването от 2 години и 3 месеца, като е формиран извод, че през този период прокурор Н. В. М. не е упражнила ефективен контрол върху разследването и по този начин е допуснала нарушение по организацията на работата си по посоченото наказателно производство и не е осъществила ефективно функциите си по ръководство и надзор върху разследването в горепосочените периоди.

Изготвена е справка за отсъствията на жалбоподателката в периода от 01.01.2021 г. - 26.01.2024 г., съгласно която не се установяват продължителни периоди на отсъствие, които биха повлияли на разследването.

Представена е справка в табличен вид от УИС за индивидуалната натовареност, за среднодневната натовареност на прокурор в съответния орган на

съдебната власт, както и среднодневна натовареност на прокурор в органите на съответното ниво в периода 23.07.2021 г. - 28.09.2023 г. по отношение на прокурор Н. В. М. (на л. 39). Съгласно същата натовареността на жалбоподателката през 2021 г., 2022 г., 2023 г. е била по-ниска както спрямо прокурор от същия орган на съдебната власт, така и спрямо среднодневната натовареност на прокурор в орган в страната на същото ниво.

При служебната проверка е установено, че прокурор Н. В. М. от СРП до момента няма налагано дисциплинарно наказание или вътрешноорганизационна мярка „обръщане на внимание“, което да не е заличено по реда на чл. 326, ал. 1 от ЗСВ.

На 18.01.2024 г. прокурор Н. В. М. е представила подробно писмено становище по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ, в което изразява позиция, че счита, че не са допуснати пропуски от нейна страна, като твърди, че причина за забавянето на разследването е както неизпълнението на указанията, дадени на разследващия полицаи, така и нейната лична натовареност. В становището си прокурор М. изтъква, че причината за множеството разпити на едни и същи лица се корени в противоречащите помежду си сведения на свидетелите по делото, както и непрекъснато променящите се показания, давани от пострадалия по делото.

Във връзка с резолюция на административния ръководител - районен прокурор на СРП, на И. С. - заместник-районен прокурор, е възложено да изготви становище във връзка с извършената проверка и да изиска обяснения от прокурор Н. В. М.. На 18.01.2024 г. И. С. - заместник-районен прокурор, е изготвил писмено становище до административния ръководител - районен прокурор на СРП, в което излага мотиви, че с оглед натовареността на прокурор Н. В. М. и конкретните специфики по делото, пропуските в работата ѝ са инцидентни и преодолими и прилагането на разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ, освен неоправдано, би било и демотивиращо за проверявания прокурор.

С оглед на гореизложената фактическа обстановка ответният административен орган административен ръководител - районен прокурор на СРП е издал оспорваната в настоящото производство Заповед № РД-04-02-535/09.02.2024 г., с която на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт на прокурор М. е обрънато внимание за допуснато от нея нарушение по организацията на работата по досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на ОЗ РУ - СДВР, пр. пр. № 28335/2021 г. по описа на СРП. В мотивите на заповедта е посочено, че срокът за извършване на разследването е удължаван многократно, като в редица от исканията за удължаване на срока по чл. 234, ал. 3, изр. 2 от НПК - от 28.03.2022 г., 23.05.2022 г., от 23.05.2022 г., 21.07.2022 г., 23.09.2022 г., 24.11.2022 г., 22.03.2023 г. и от 03.02.2023 г., има преповтаряне на сочените като предстоящи действия по разследването, а именно „да се изпълнят указанията на наблюдаващия прокурор” или разпит на свидетел. Прокурор Н. В. М. е давала указания по разследването на основание чл. 196, ал. 1 т. 2 от НПК с постановления от 15.03.2022 г., 19.07.2022 г. и 15.02.2023 г., като във всяко едно от тях приоритет се дава на провеждането на разпити. В мотивите на заповедта е посочено, че многократно са разпитвани: пострадалият И. Ж. - на 20.08.2021 г., пред съдия на 20.08.2021 г., на 22.11.2021 г., 04.02.2022 г., 19.05.2022 г. (общо 5 пъти); свидетелят Е. М. - на 17.06.2022 г., 21.03.2023 г. и на 18.05.2023 г. (общо 3 пъти); и свидетелят М. М. на 17.06.2022 г., 21.03.2023 г. и на 15.05.2023 г. (общо 3 пъти). Изложени са съображения, че среднодневната натовареност на прокурор Н. В. М. е

по-ниска както от тази на прокурорите в страната, така и от тази на останалите прокурори в СРП, а освен това същата не е отсъствала за продължителни периоди от време, които да се припокриват изцяло с констатираните периоди на бездействие по досъдебно производство № 900/2021 г. по описа на 03 РУ - СДВР, пр. пр. № 28335/2021 г. по описа на СРП.

За да издаде процесната заповед, административният орган се е позовал на анализа и оценката на събраните материали, както и на справка изх. № 10673/2023 г. от 14.11.2023 г. по пр. № 10673/2023 г. по описа на отдел 06 „Административен“ при ВП, изготвена от прокурор Я. Г., и от резолюция от 23.11.2023 г. на главния прокурор на Република България. Приел е, че прокурор Н. В. М., при форма на вина – небрежност, не е изпълнила задълженията си на магистрат, по посочени по-горе съображения и на същата следва да се „обърне на внимание“, съгласно разпоредбата на чл. 327 от ЗСВ, която би оказала необходимия дисциплиниращ ефект спрямо магистрата за недопускане в бъдеще на констатираните пропуски.

По делото са приети материалите, съставляващи административната преписка. При така установените факти, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав, обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на оспорването:

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет. На основание ал. 2 от с.з., заповедта за обръщане на внимание се издава по реда на чл. 314 и може да се обжалва пред съответния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването ѝ.

В настоящия случай жалбата срещу процесната заповед на административен ръководител - районен прокурор на СРП по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ е подадена в 14-дневния срок от съобщаването ѝ на нейния адресат – прокурор Н. М., която има правен интерес от оспорване. Актът по чл. 327 от ЗСВ по същността си е санкция на административния ръководител спрямо съответния магистрат, макар формално юридически да не налага някое от дисциплинарните наказания, изброени в чл. 308, ал. 1 от ЗСВ. Обръщането на внимание изисква доказване на нарушение на служебните задължения - деяние и вина на магистрата, и прилагането му има неблагоприятни последици за него. При формиране на комплексната оценка за атестационния период се вземат предвид документите в кадровото дело на магистрата, в т.ч. наложените наказания и поощрения, както и заповедите по чл. 327 от ЗСВ за обръщане на внимание от административния ръководител. Това обуславя прекия и непосредствен интерес на засегнатия съдия, прокурор или следовател от обжалването на заповедта за обръщане на внимание по чл. 327 от ЗСВ.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорването е направено в рамките на 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, която има правен интерес, поради което производството е процесуално допустимо и жалбата следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

По същество на спора:

Предвид характера на оспорения акт, притежаващ белезите на индивидуален административен акт, с оглед правилото на чл. 328 от ЗСВ, съдебният контрол включва проверка за законосъобразността му съгласно разпоредбата на чл. 168 от

АПК, която задължава съда да извърши цялостна проверка на акта на всички посочени в чл. 146 от АПК основания, независимо дали са релевирани от жалбоподателя.

Съгласно чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, административният ръководител на районна прокуратура организира и ръководи дейността на съответната прокуратура и като такъв, съгласно чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, е компетентен да обръща внимание на прокурорите за допуснати от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им. В случая оспорваната заповед е издадена от Н. З., изпълняваща длъжността административен ръководител - районен прокурор на СРП. Съгласно извлечение от протокол № 41, т. 2 от заседание на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, проведено на 18 ноември 2020 г., на основание чл. 194б, ал. 4 от ЗСВ, Н. Я. З. е назначена на длъжност „административен ръководител районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура, с ранг „прокурор във ВКП и ВАП“, считано от датата на встъпване в длъжност. С акт за встъпване в длъжност от 02.12.2020 г., съгласно Решение по протокол № 41/18.11.2020 г. прокурор Н. Я. З. е встъпила в длъжност „административен ръководител - районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура, с ранг „прокурор във ВКП/ВАП“, считано от 03.12.2020 г. С акт за встъпване в длъжност от 15.02.2024 г., съгласно Решение по протокол № 6/15.02.2024 г. на Прокурорска колегия на Висшия съдебен съвет, на основание пар. 23, ал. 2 от ПЗР на ЗИД на КРБ (обв. в ДВ бр. 106/22.12.2023г.), С. Д. М. - прокурор във Върховна прокуратура, с ранг „прокурор във ВП“, е встъпила в длъжност изпълняващ функциите „административен ръководител районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура, считано от 15.02.2024 г. С оглед на изложеното към датата на издаване на процесната заповед Н. З. - прокурор в СРП, изпълняваща длъжността „административен ръководител - районен прокурор“ на Софийска районна прокуратура, е била компетентният орган при упражняване на ръководните си функции да образува дисциплинарни производства, да налага дисциплинарни наказания при извършени нарушения, както и да прилага вътрешно организационна мярка „обръщане на внимание“, която има дисциплиниращ и превантивен ефект, съответно да издаде заповед с такова властническо волеизявление. Следователно оспорваната в настоящото производство заповед е издадена от компетентен орган.

Оспорената заповед е издадена в писмена форма и съдържа задължителните реквизити съгласно чл. 59, ал. 2, т. 1 - т. 8 от АПК, включително подробни мотиви, представляващи изложение на фактическите обстоятелства и правната им квалификация, които представляват основание за издаването ѝ. Обсъдени са изложенията от Н. М. възражения и обяснения.

По отношение на акта по чл. 327 от ЗСВ не се предвижда провеждане на специално производство, подобно на това по налагане на дисциплинарно наказание по реда на Глава шестнадесета, раздел първи от ЗСВ, включително задължително изслушване на магистрата или приемане на писмените му обяснения по реда на чл. 313, ал. 1 от ЗСВ. Поради това отмяна на заповед по чл. 327 от ЗСВ на процесуално основание може да има, ако нарушаването на общия принцип за гарантиране правото на защита на лицето прави невъзможно релевантните за спора факти да се установят точно от административния орган, което да рефлектира и върху материалната законосъобразност на акта. Такива са нарушенията, които създават вероятност за неистинност на фактите, които органът е счел за установени и които са от значение за съществуването на разпореденото от него субективно право. Въпреки това съдът намира, че, след като със заповедта се вменява нарушение, трябва да бъде дадена възможност на адресата да оспори изводите на административния ръководител, че е допуснал или извършил виновно неизпълнение на задълженията си на магистрат. В настоящия случай това е изпълнено, като са приети писмените

обяснения на жалбоподателката, в които излага причините, които са довели до констатираното забавяне на разследването. Същите са обсъдени от административния ръководител в мотивите на заповедта, но са приети като неоснователни. Следователно, не се установяват в производството по издаване на заповедта процесуални нарушения, които да са от категорията да обусловят отмяната ѝ. Въпреки това същата е незаконосъобразна поради противоречието ѝ с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ЗСВ, административният ръководител може да обръща внимание на съдиите, прокурорите и следователите за допуснатите от тях нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата им, за което уведомява съответната колегия на Висшия съдебен съвет.

Цитираната разпоредба систематически се намира в Глава шестнадесета, раздел първи с наименование „Дисциплинарна отговорност на съдиите, прокурорите и следователите, на административните ръководители на съда, прокуратурата и следствието, на техните заместници и на членовете на Висшия съдебен съвет“. По своето естество "обръщането на внимание" е вътрешноорганизационна мярка, прилагана от административния ръководител при упражняване на ръководните му функции, която има дисциплиниращ и превантивен ефект. Макар и да не е дисциплинарно наказание, обръщането на внимание в хипотезата на чл. 327 от ЗСВ е особена административнодисциплинарна мярка с неблагоприятни правни последици за кариерното развитие на магистрата. Според константната практика на ВАС дисциплинарната мярка по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ се прилага, когато това е наложително, за да се отстранят недостатъци в работата на магистрата, представляващи допуснати нарушения по образуването и движението на делата или по организацията на работата, които, преценени в съвкупност, насочват към извод за отклонение на магистрата от възприетите стандарти при изпълнение на професионалните му функции.

Прилагането на мярката по чл. 327 от ЗСВ е възможно единствено в случай на установено виновно неизпълнение от даден магистрат на служебни задължения по образуване и движение на делата или нарушения по организацията на работата му, като следва да бъдат взети предвид причините за забавяне, натовареността му, цялостната организация на работата му и професионалното му поведение.

Когато мярката се налага само за едно нарушение, както е в настоящия случай, е необходимо да се установи, че неговата тежест сочи за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа, небрежност или други субективни причини, които е необходимо да бъдат отстранени и поправени по реда на чл. 327 от ЗСВ. За целта следва да е установено недостатъчно добро изпълнение на служебните задължения като цяло, което обосновава необходимост от упражняване на контрол от административния ръководител, за да се постигне оптимална и ефективна организация на работата на магистрата и отстраняване на евентуални недобри практики, които са довели до констатираното забавяне на разследването. Установеното в случая нарушение, състоящо се в забавяне на едно досъдебно производство, обаче не обосновава необходимост от прилагане на мярката по чл. 327 от ЗСВ с цел дисциплинирането на магистрата. В тази връзка следва да бъде съобразено, че констатираното забавяне е във връзка само с едно досъдебно производство и за това са посочени обективни причини от магистрата, а именно - противоречиви показания на пострадалия и значително разминаване с тези на свидетели в производството. Следователно за соченото от органа забавяне има обективни причини, които са извън поведението и волята на жалбоподателката, тоест липсва вина.

Когато мярката се налага за множество, но кратки просрочия, е необходимо да се

установи, че тяхната тежест сочи за съществени пропуски и недостатъци, дължащи се на несвоевременно и неадекватно планиране на обема на работа, небрежност или други субективни причини, които е необходимо да бъдат отстранени и поправени по реда на чл. 327 от ЗСВ. Като обща продължителност на периодите на т.нар. бездействие спрямо тази на самото разследване действително прави впечатление, че то представлява около половината от времето. Не е без значение обаче, че през този период на всеки няколко месеца са извършвани действия по разследването, давани са указания на разследвания орган и всъщност периодите от 2 или 3 месеца между отделните действия не могат да се определят като бездействие, тъй като по време на тях са изпълнявани дадените от прокурора указания.

От съществено значение са и обстоятелствата във връзка с високата натовареност на магистратите от същия орган на съдебната власт и липсата на констатации за други допуснати слабости и пропуски на жалбоподателката, с оглед обема на натовареност. В този смисъл е трайната практика на ВАС, например в Решение № 7354 от 21.07.2022 г. по адм. дело № 1137/2022 г. В тази връзка, макар да се установи, че М. не е с по-висока натовареност от тази на останалите прокурори в същия орган на съдебната власт, както и в такъв в страната, следва да се отчете фактът, че тя изпълнява служебните си задължения в СРП, която е със значително по-висока натовареност, спрямо останалите районни прокуратури, което е видно от приложената таблица за натовареност. Конкретно натовареността на жалбоподателката е малко по-ниска, но е близка до тази на натовареността на прокурор в орган на същото ниво в страната. Наред с това натовареността на магистрата сама по себе си не е единственият показател за положения от него труд. Следва да бъде съобразена и фактическата и правна сложност както на конкретното производство, по което е допуснато забавянето, така и на останалите преписки, по които ѝ е възложено разследването като наблюдаващ прокурор, което в случая не е изследвано от административния орган предвид изложените в акта мотиви и материалите, приложени към преписката. С оглед на това изтъкваната по-ниска натовареност за процесния период 2021 г. – 2023 г. на прокурор М. не може да се определи като съществено обстоятелство, което е от решаващо значение за спора по делото.

Аналогично становище са изложили по случая както прекия ръководител на прокурор М. - И. С. - заместник-районен прокурор на СРП в депозираното на 18.01.2024 г. писмено становище до административния ръководител - районен прокурор на СРП, както и прокурор при ВКП В. В., който е изготвил справка по отношение на подадения сигнал по пр. пр. № 10673/2023 г. по описа на ВКП, в който излага мнение, че няма допуснати нарушения от страна на наблюдаващия прокурор Н. М., които са основание за предприемане на дисциплинарни мерки. Счита, че делото е в разумни срокове, а причините за относително непродължителните периоди от време, през които действия по разследването не са извършвани, не са определящи за неприключване на делото. Последното според него се дължи на обективни причини – невъзможност да се съберат доказателства в подкрепа на която и да е от двете взаимно изключващи се версии на участниците в производството.

При това фактическо положение приложената мярка „обръщане на внимание“ се преценява като несъразмерна на тежестта на допуснатото нарушение по движението на едно досъдебно производство и на професионалното поведение на прокурора при изпълнение на служебните му функции. Действително административният ръководител изпълнява правомощията си по чл. 327, ал. 1 от ЗСВ при условията на оперативна самостоятелност, но тя е ограничена от принципа за съразмерност при издаване на административни актове, визиран в разпоредбите на чл. 6 от АПК. Съгласно чл. 6, ал. 2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат

да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В настоящия случай оспорваната заповед е явно несъразмерна на тежестта на допуснатото от прокурор М. забавяне в разследването по едно досъдебно производство, поради което тя е в разрез с целта на закона, а именно – да бъдат преустановени недобри практики в организацията на работа или пропуски при изпълнение на служебните ѝ задължения по образуване и движение на делата, каквито не се установиха.

В този смисъл са решение № 9815 от 17.07.2018 г. по адм. д. № 1476/2018 г., решение № 4597 от 27.03.2019 г. по адм. д. № 12816/2018 г. и решение № 10084 от 22.07.2020 г. по адм. д. № 14696/2019 г., всичките по описа на VI отд. на ВАС.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на материалноправните предпоставки за законосъобразност по чл. 327 от ЗСВ и при несъответствие с целта на закона.

Предвид гореизложеното, жалбата следва да бъде уважена като основателна, а заповедта - да бъде отменена като незаконосъобразна.

По разностите в производството:

При този изход на делото на жалбоподателката се следват направените разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на ответника е неоснователно, тъй като претендираният адвокатски хонорар е под минимума по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което претенцията на жалбоподателката следва да бъде уважена в цялост.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 327, ал. 2 ЗСВ и чл. 328 от ЗСВ, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. В. М. - прокурор в Софийска районна прокуратура, Заповед № РД-04-02-535/09.02.2024 г. на административен ръководител - районен прокурор на СРП, издадена на основание чл. 327, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

ОСЪЖДА Софийска районна прокуратура да заплати на Н. В. М., с адрес: [населено място], [улица], сумата в размер на 810,00 (осемстотин и десет) лева за разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: